

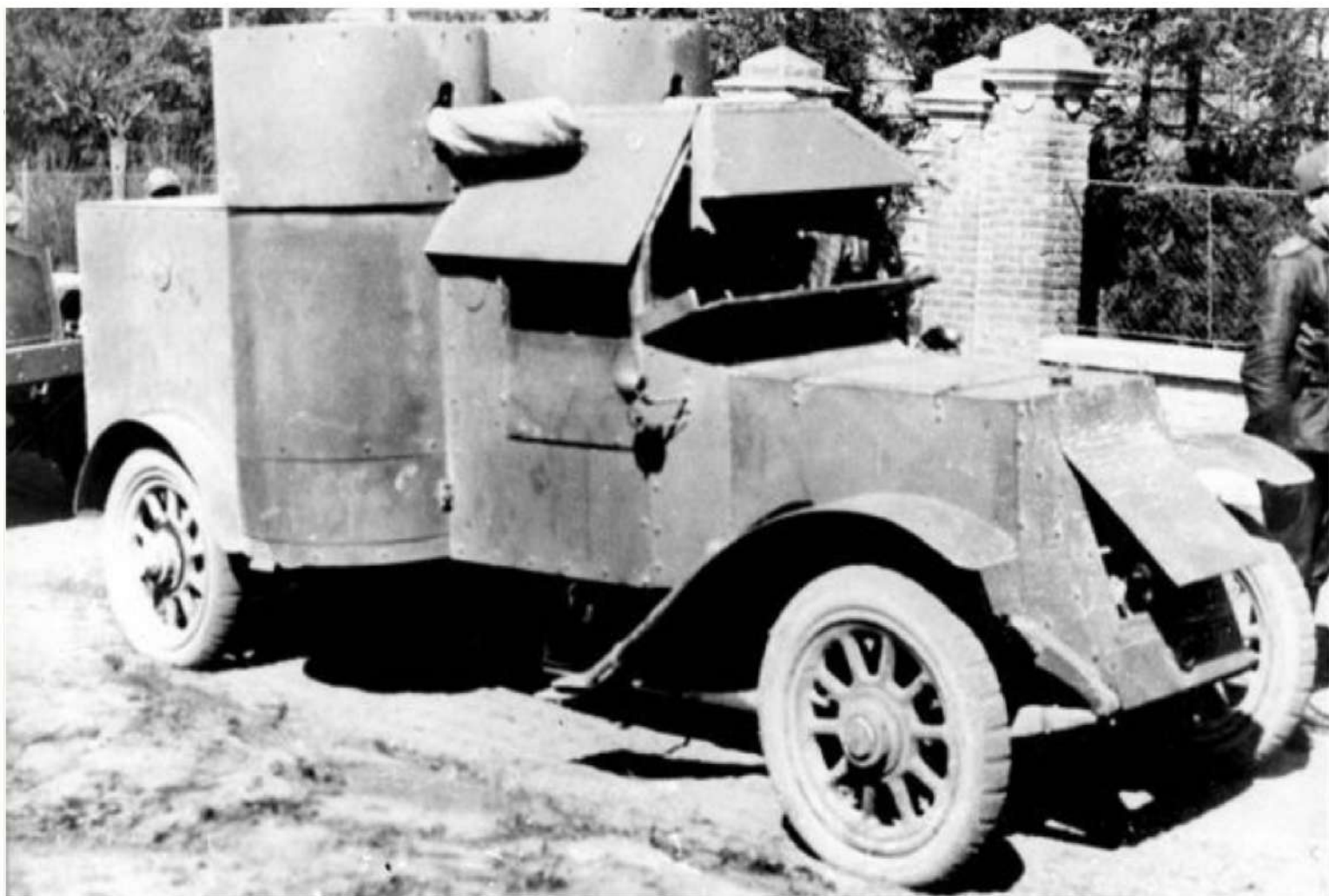
Corporal

Випуск 3

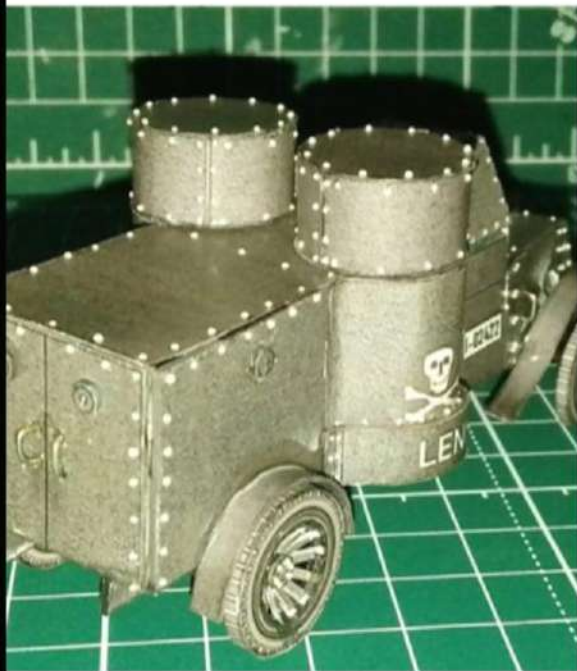
Масштаб 1:50

Designed by Лукашенко Станіслав

Не для продажу!
Not for sale!

Панцирні авта Austin M1914

Зміст

---

1. Остіни М1914 в царській армій

- 1.1.Остін М1914 російської імператорської армії «Богатырь», 6-те автокулеметне відділення, грудень 1914р.
- 1.2.Остін М1914 російської імператорської армії «Гвардеець», 22-га автокулеметна чота, 1916р.
- 1.3.Остін М1914 російської імператорської армії «Егерь», 22-га автокулеметна чота, 1916р.
- 1.4.Остін М1914 Донської армії «Медведица», панцирний дивізіон, 1919р.
- 1.5.Остін М1914 Донської армії, захоплений у Червоної армії, панцирний дивізіон, 1919р.

2. Остіни М1914 на теренах совітсько-польської війни

- 2.1.Остін М1914 армії Польської республіки «Марс», 1920-ті рр.
- 2.2.Остін М1914 армії Польської республіки «Генерал Галлер», 1920-ті рр.
- 2.3.Остін М1914 Червоної армії «Спартак», Київ, парад 1 травня 1919р.
- 2.4.Остін М1914 Червоної армії, маневри московського воєнного округу, 1922-23рр.

3. Остіни М1914 в інших арміях

- 3.1.Остін М1914 без розпізнавальних знаків, версія 1
- 3.2.Остін М1914 без розпізнавальних знаків, версія 2
- 3.3.Остін М1914 «Лені» Фрайкору Кокампф, весна 1920р.
- 3.4.Остін М1914 армії Румунського королівства, 1923р.
- 3.5.Остін М1914 Чехословацького легіону в росії, 1919-1920рр.

Відеоінструкції:

<https://youtu.be/c5IUzsZeTi8?si=d2UwdH5En4j2HezJ>;

<https://youtu.be/WttF5K2TmcM?si=iRLC3Gh-ah6kMKAF>.

1. Остіни М1914 в царській армії

Панцирник «Остин» М1914 «Славный» зі складу 8-го автокулеметного взводу. Літо 1916 року. Машина має змінене бронювання передньої частини корпусу без нижнього відкидного листа, а також перероблені двері для посадки екіпажу.

Росія першою серед країн, що воюють, приступила до формування автопанцирних частин – вже 17 серпня 1914 року військовий міністр В. Сухомлинов розпорядився сформувати «броньовану кулеметну батарею». Можливо, цьому сприяло успішне використання окремих броньованих автівок союзниками у Франції та Бельгії. Ці машини кустарного виробництва були далекі від досконалості і ні в які підрозділи не зводилися, а діяли окремо.

Протягом шести тижнів у Росії полковником А. Н. Добржанським була сформована 1-ша автомобільно-кулеметна рота, що отримала на озброєння вісім кулеметних панцирників «Руссо-Балт» тип С і один гарматний «Маннесман-Мулаг». Бронювання автівок виконав Іжорський завод; озброєння кожного «Руссо-Балта» складалося з трьох кулеметів Максим, а «Маннесмана» - 47-мм морської гармати Гочкіса і двох кулеметів Максим.

Відправлена у вересні 1914 року в Англію, закупівельна комісія полковника П. І. Секретьова мала закупити за кордоном, крім вантажних, легкових і спеціальних автівок, ще й панцирники. Перед від'їздом члени комісії спільно з офіцерами Головного військово-технічного управління Головного управління Генерального Штабу розробили тактико-технічні вимоги до броньових автомобілів. Основними з них були наявність повністю броньованого корпусу, а також двох незалежних кулеметних башт, що забезпечували ведення вогню по двох незалежних цілях одночасно. Ця вимога випливала з того, як бачилося командуванням у перший місяць війни, що почалася, майбутні бої: вважалося, що броньовик буде вриватися в ланцюги противника, який наступає, і кулеметним вогнем на обидва боки вражати його.

29 вересня 1914 року російська закупівельна комісія уклала з фірмою «Остін» контракт на поставку різних машин, зокрема і 48 панцирників «за російською схемою». Треба сказати, що фірма «Остін» спрацювала дуже оперативно – вже до середини жовтня були готові перші панцирники, а до кінця місяця – всі 48 панцерних авт. Вони були доставлені в росію двома групами – 35 штук до 16 листопада і 13 – до 20 листопада 1914 року.

Панцирники

«Остін» М1914

«Єгер» і

*«Гвардієць» 22-го
автокулеметного
взводу. 1916 рік.*

*«Єгер» має змінене
бронювання
передньої частини
корпусу і
перероблені двері*

для посадки екіпажу, а на «Гвардійці» передня частина бронекорпуса змінена повністю.

Разом із машинами в Петроград прибув і директор заводу «Остін» пан Анрік, оскільки англійська фірма виконала не всі вимоги, висунуті російським замовником (встановлені латунні петлі замість сталевих, були відсутні кулеметні установки, бронезахист кулеметів тощо). Тому на доробку в Росії керівництво «Остіна» виділило по 300 рублів на кожен панцирник. За рахунок цих коштів майстерні Офіцерської стрілецької школи виготовили установки для 7,62-мм кулеметів Максима, а також водяні бачки для примусового охолодження кулеметів.

Доставлені в Петроград панцирники оглянули представники російського Генерального Штабу і ДВТУ, які запропонували внести в їхню конструкцію низку переробок з досвіду застосування панцирників 1-ї автокулеметної роти. Головним з них стало посилення броньового захисту – до цього часу стало зрозуміло, що 4-5 мм броні для надійного захисту від куль недостатньо. Тому в майстернях Військової автомобільної школи провели доопрацювання «Остінів» – листи перед радіатором, водієм, на даху над сидінням командира і шофера, а також на сферичній поверхні башт замінили на товстіші, з 7 мм броні. Таких змін зазнали 24 панцирника перших восьми взводів (з 5-го по 12-й), відправлених на фронт наприкінці 1914 року. Як незабаром з'ясувалося, цього заходу виявилось недостатньо.

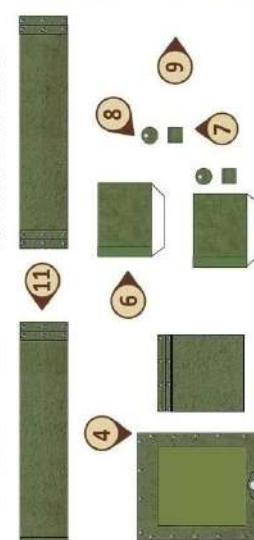
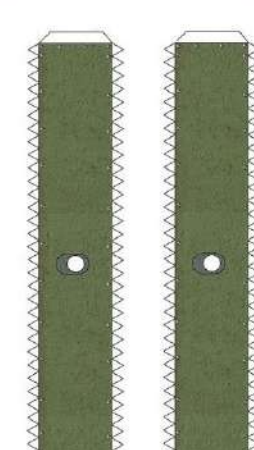
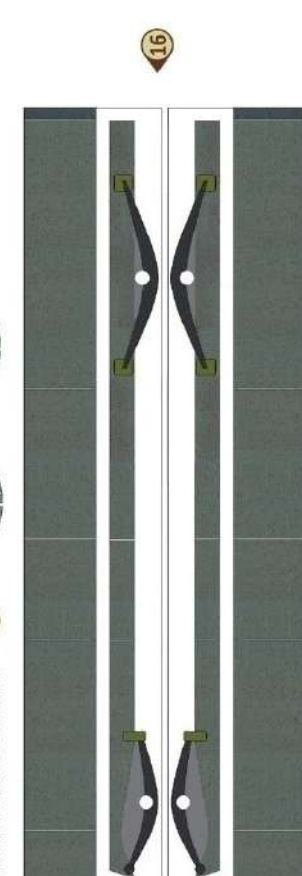
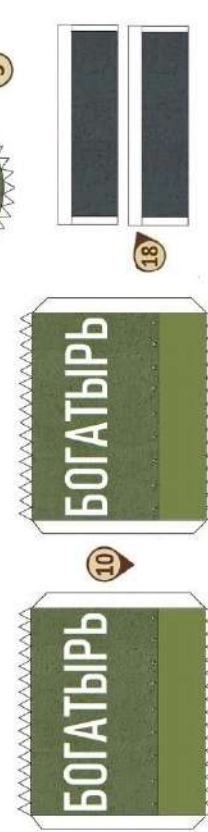
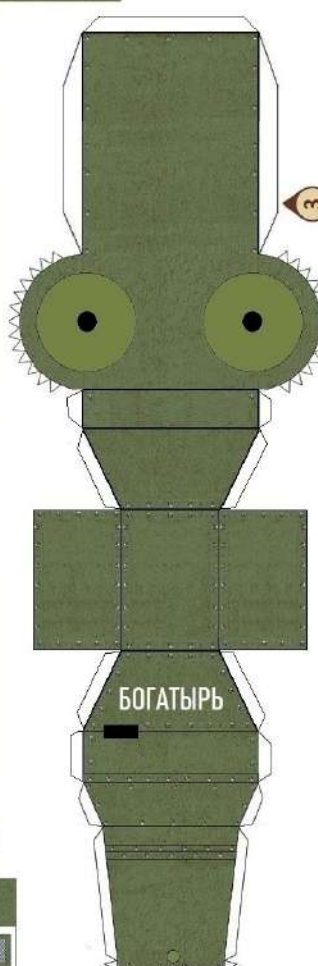
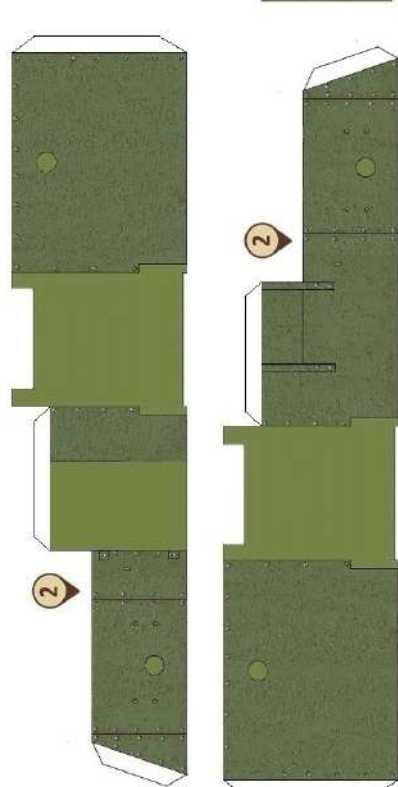
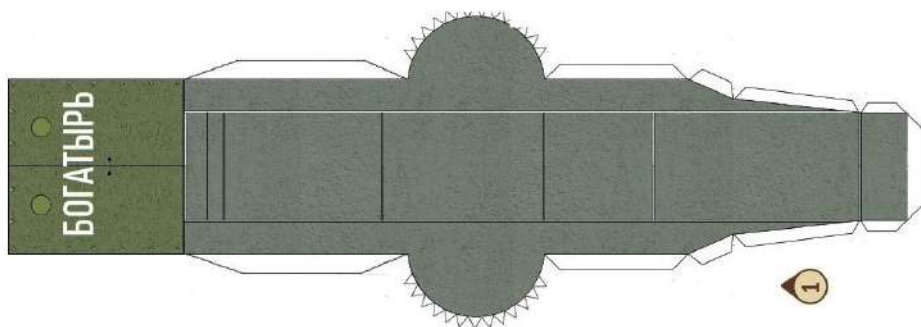
*«Остін» М1914
«Алчный», що впав із
мосту. Літо 1916
року. Добре видно
кулеметну колонку, а
також верхній
передній відкидний
лист, на якому
написано назву
панцирника.*

Досвід бойового
застосування
послужив поштовхом
для перебронювання

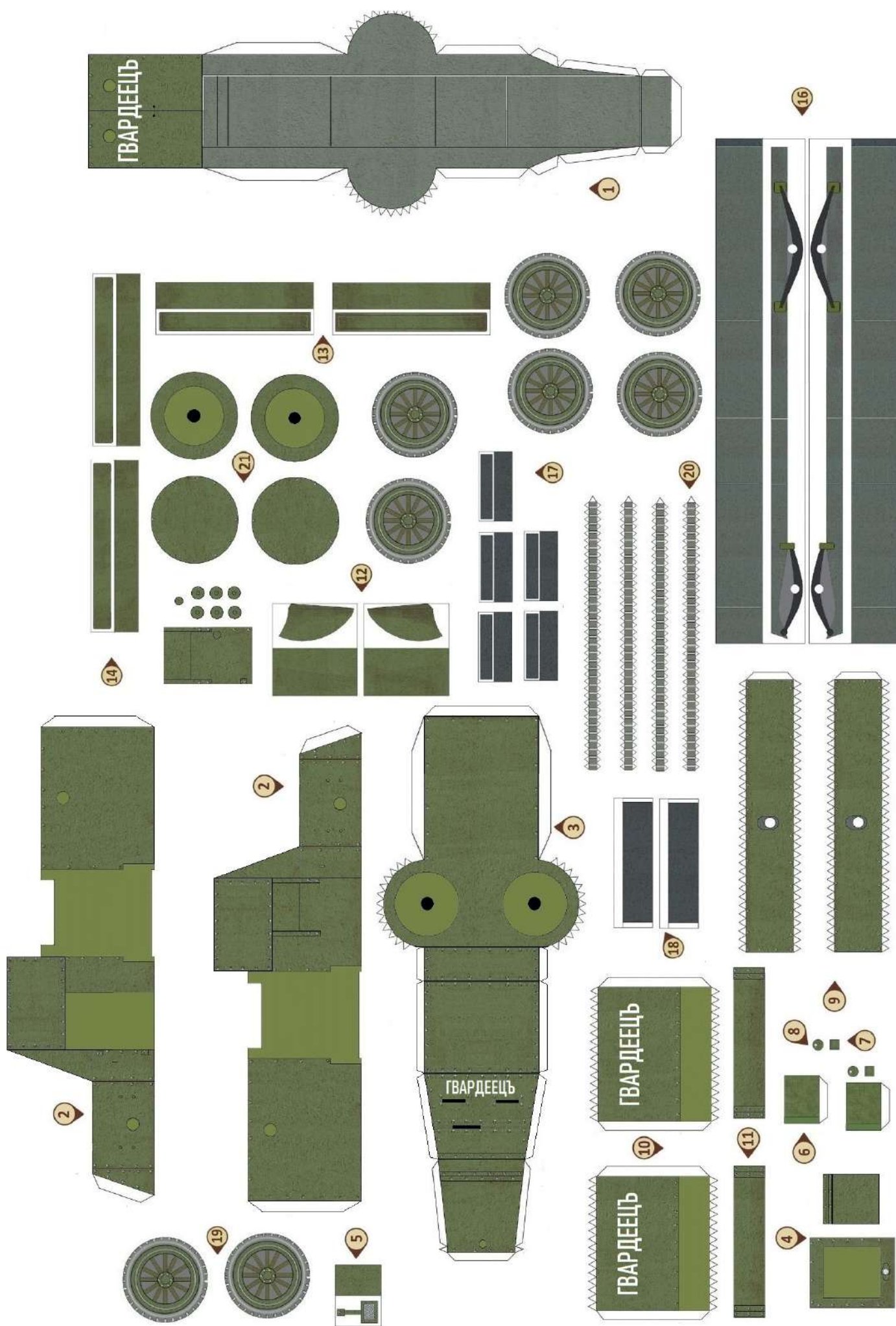
всіх «Остінів», що прибули з Англії, більш товстою бронєю. Роботи почалися в середині березня 1915 року. При цьому частина машин надходила для перебронювання на Іжорський завод, частину переробляли майстерні Військової автошколи і Запасної броньової роти, автомайстерні в місті Вільно, а також у фронтових майстернях. В останні пункти броньовий лист, башти і циліндричні підбаштові основи доставляли з Іжорського заводу. Згідно з доповіддю командира Запасної броньової роти капітана Халецького від 23 вересня 1915 року, обсяг проведених робіт був таким:

«Взводи, формуванням яких я завідував (з 13-го до 20-го), отримали панцерні авта дещо поліпшені порівняно з тими, які були у взводах першого формування, тобто, починаючи з 5-го. Поліпшення це полягало:

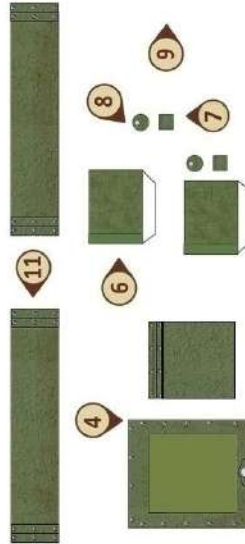
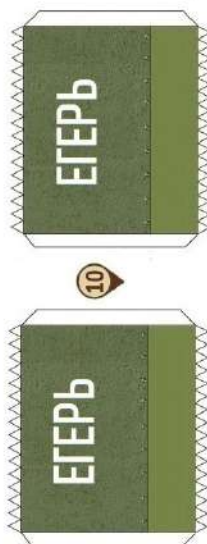
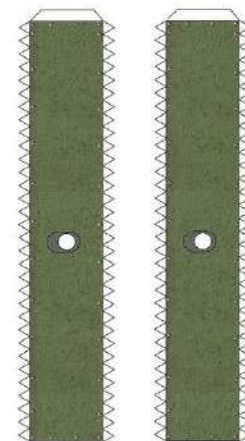
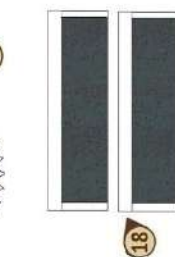
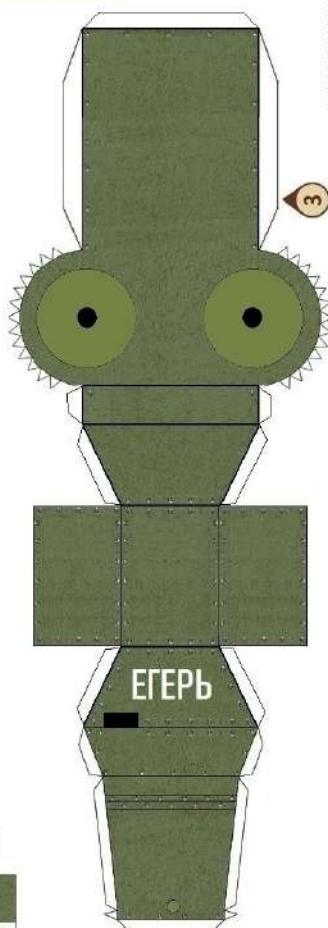
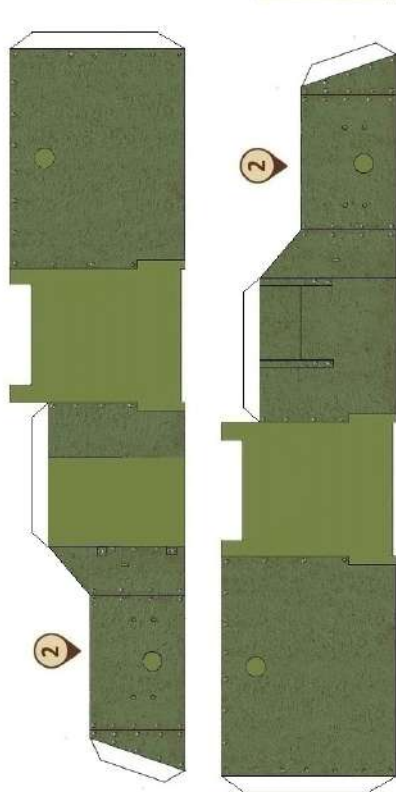
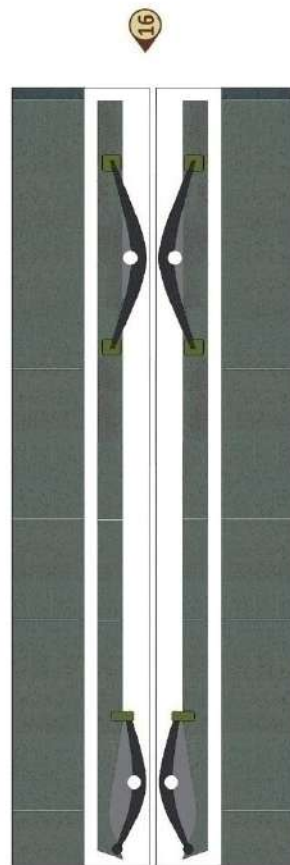
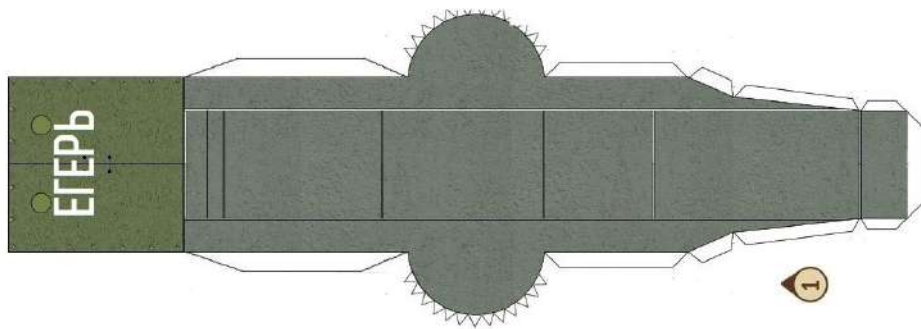
1. У постановці більш товстої броні, тобто замість колишньої раніше 4-5 мм, з якою і пішли в бій перші чоти, була встановлена броня в 6-7 мм;
2. Встановлення особливої броньової планки проти латунної петлі, яка скріплює відкидні дверцята перед сидінням шофера і офіцера з бронєю автомобіля;
3. Було зроблено броньові укриття для кожуха кулемета;
4. Зроблено броньове укриття для задньої осі авта;
5. Проведено посилення ресор».

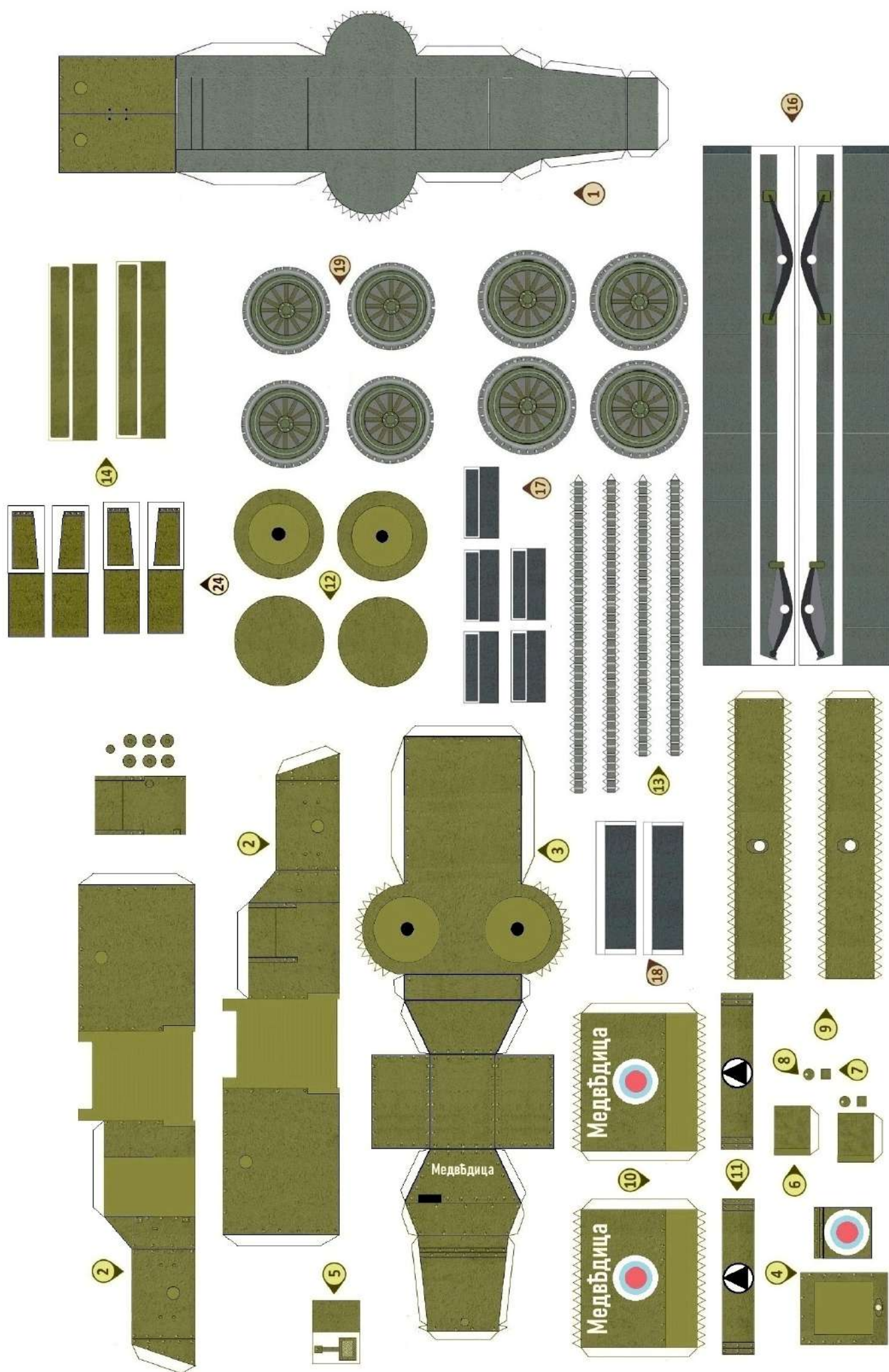

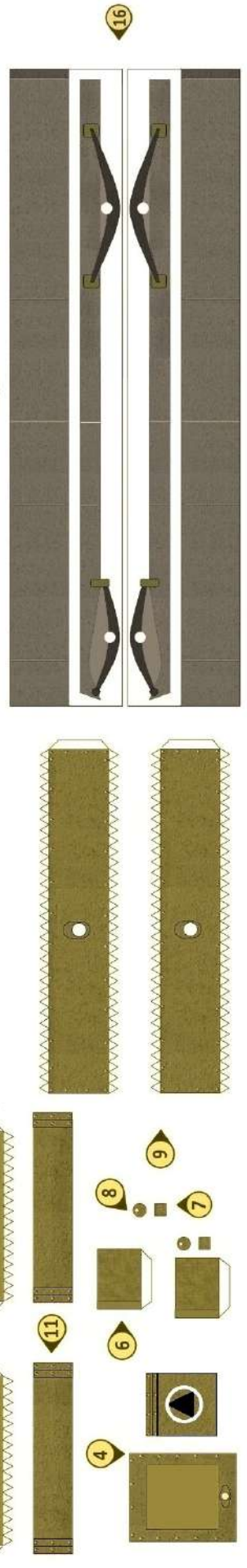
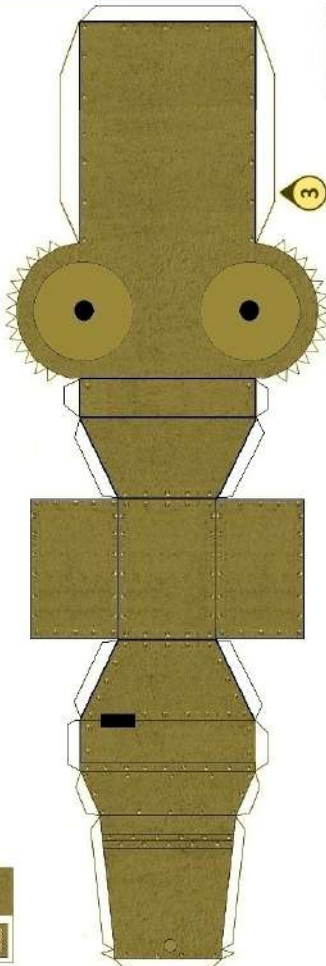
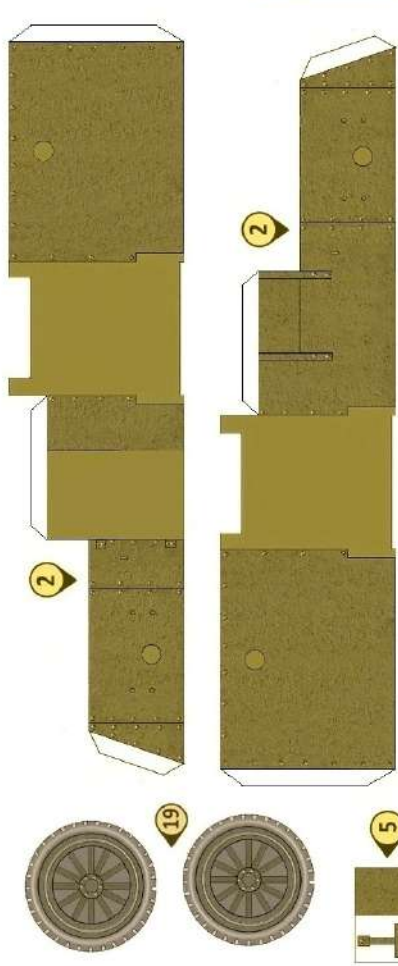
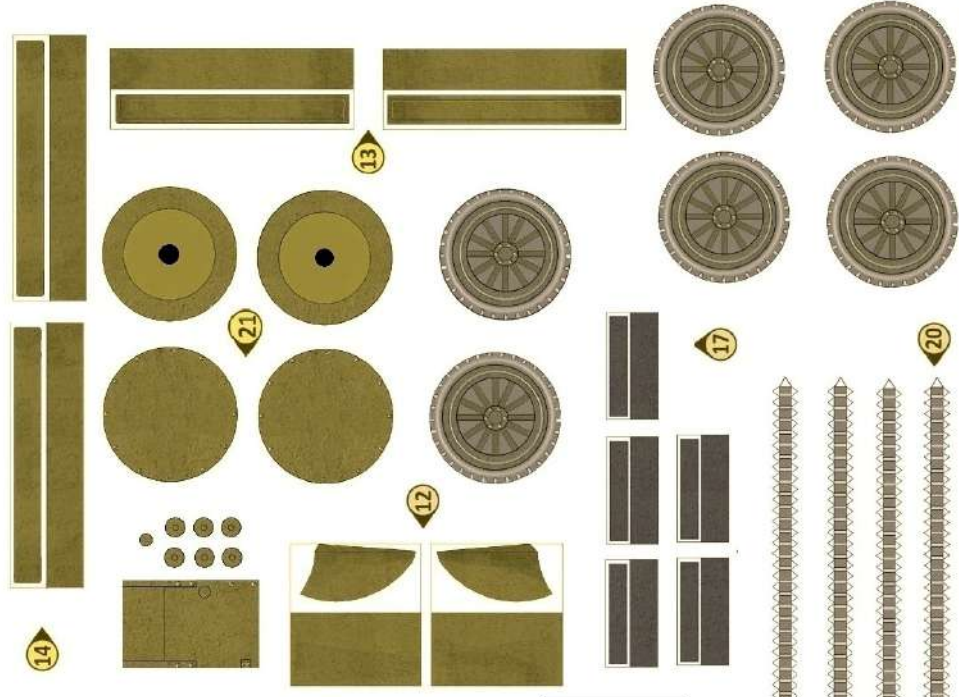
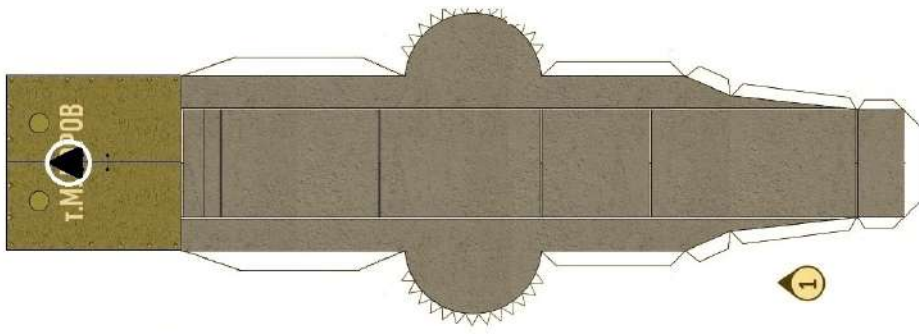

2. Остіни М1914 на теренах совітсько-польської війни

2.1. ІСТОРІЯ

Згідно з умовами Варшавського договору 1920 року уряд Юзефа Пілсудського відмовився від претензій поширюватися до кордонів Речі Посполитої 1772 р. (тобто до першого поділу Речі Посполитої) і визнав територію Надніпрянської України, що була окупована більшовицькими військами, за УНР. Військова конвенція 24. 4. 1920 між УНР і Польщею проголошувала армії обох держав союзниками у боротьбі за визволення України і проти подальшої більшовицької експансії на захід.

25 квітня 1920 року Вже наступного дня після підписання військової конвенції, 25 квітня 1920 р., об'єднані війська Польщі (60 тис. чоловік) і УНР (15 тис. чоловік) почали наступ на радянську територію України. Незабаром радянський фронт був прорваний, і більшовики відступили у напрямі Києва й Одеси. 6 травня війська союзників вступили до Києва. Незабаром вони форсували Дніпро, але були зупинені червоними на лінії Вишгород - Бровари - Бориспіль. На українських землях, звільнених від більшовиків, встановлювався польський окупаційний режим, що не викликало ніяких симпатій населення. Дія адміністрації УНР була вкрай обмеженою.

14 травня почався радянський контрнаступ. 7 червня 1-ша кінна армія Будьонного прорвала оборону польських військ і через два дні зайняла Житомир і Бердичів. 12 червня частини польської й української армій залишили Київ. Переслідуючи противника, радянські війська на початку липня вступили на територію Західної України. Більшовики були тут уперше, але почали відразу ж встановлювати у західних областях радянську владу. У другій половині липня Червона армія вступила на територію Польщі, і почала наступ у напрямі Варшави. Радянське керівництво, що мріяло про "світову революцію", вважало, що захоплення Польщі дасть можливість експортувати революцію до Німеччини і далі до Західної Європи.

Проте поява російських військ під Варшавою викликала незвичайний патріотичний підйом серед поляків, які десятками тисяч добровільно вступали до національної армії. Значну військово-технічну допомогу Польщі надали європейські країни. 27 серпня польські війська завдали раптового флангового удару по Червоній армії з району Любліна. Варшавське угруповання радянських військ було практично розгромлене, почався загальний відступ більшовиків. Незабаром польські частини вийшли на берег Збруча і стабілізували фронт по

лінії Коростень - Житомир - Бердичів. У жовтні у результаті польсько-радянських переговорів було встановлене перемир'я. Це означало розрив Польщі з УНР. Залишки українських військ на польській території були інтерновані.

18 березня 1921 р. в Ризі відбулося підписання мирного договору між Польщею і РРФСР. Польща визнавала існування Радянської України, але отримувала Волинь, Східну Галичину і Західне Полісся. На цьому радянсько-польська війна завершилася, а разом із нею завершилася й історія незалежної УНР.

2.2. ОСТІНИ М1914 В РККА

*«Остін» М1914
«Спартаківець»
одного з
автобронезагонів
РККА на вулиці Києва.
1 травня 1919 року. На
борту напис:
«Пролетарі всіх країн,
єднайтеся!»*

*Броньовий автомобіль
«Остін» М1914 на
навчаннях. 1922-1923
роки. Машина має
оригінальний
двоколірний жовто-
зелений камуфляж.*

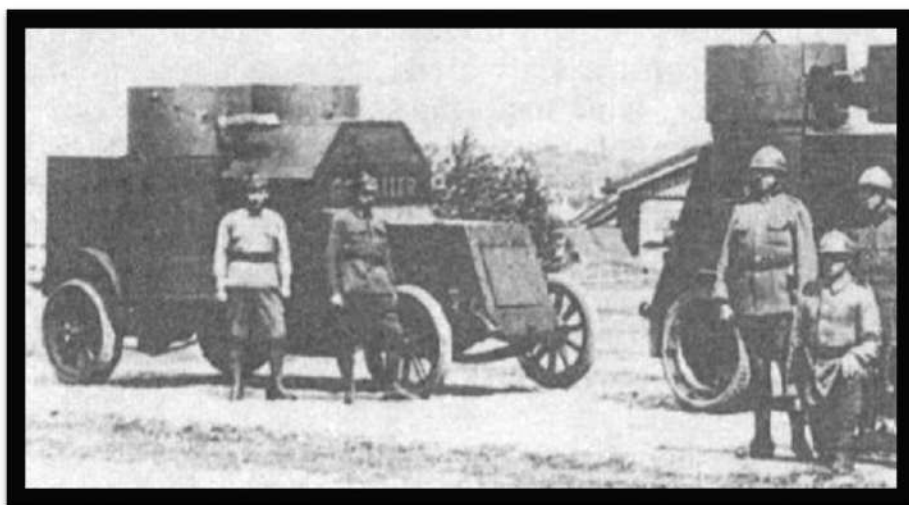
2.3. ОСТІНИ М1914 В ПОЛЬСЬКІЙ АРМІЇ

*Панцирник «Остін»
М1914 польської армії
з ім'ям власним
«Марс», 1920-ті роки.*

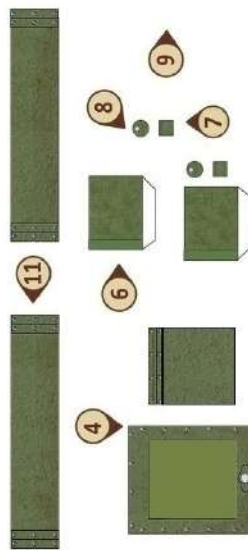
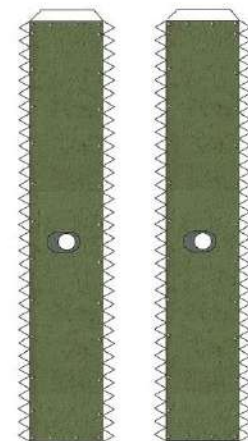
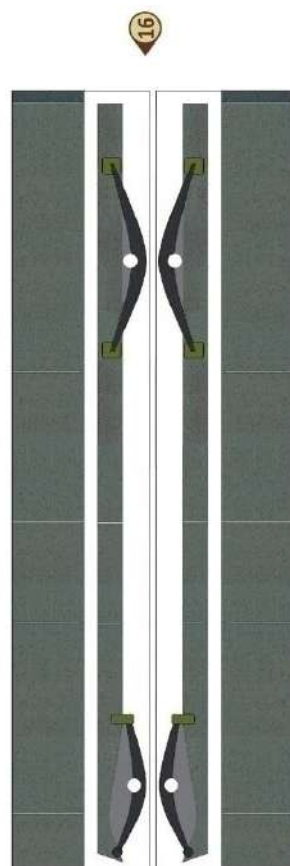
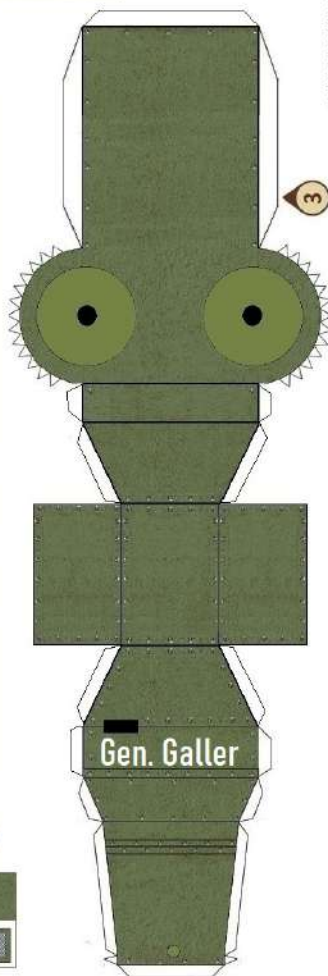
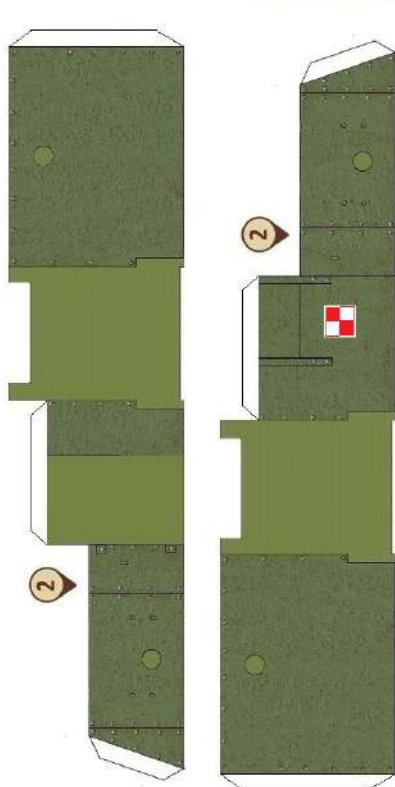
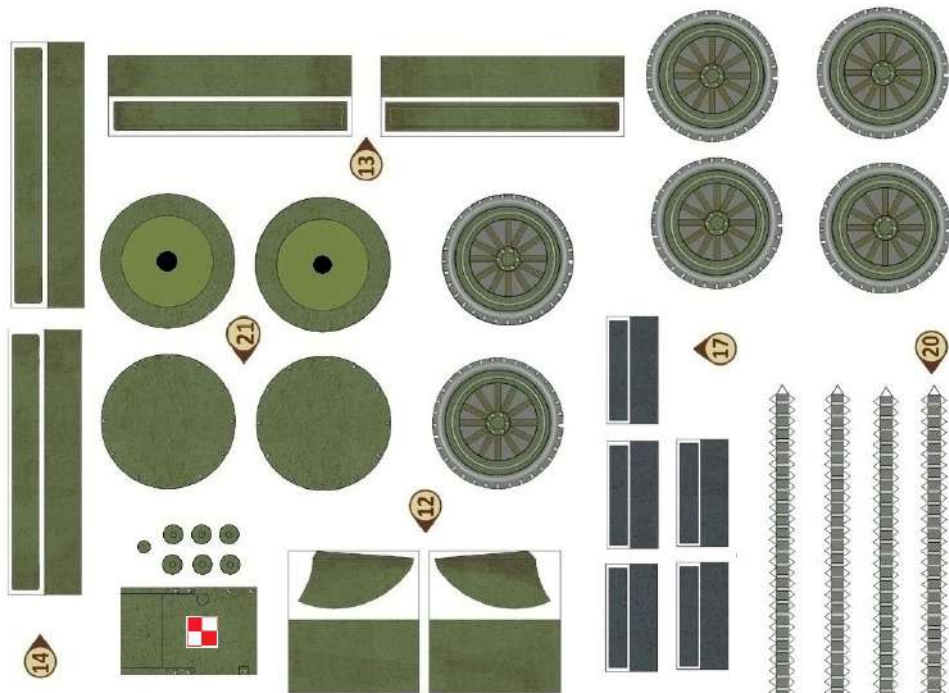
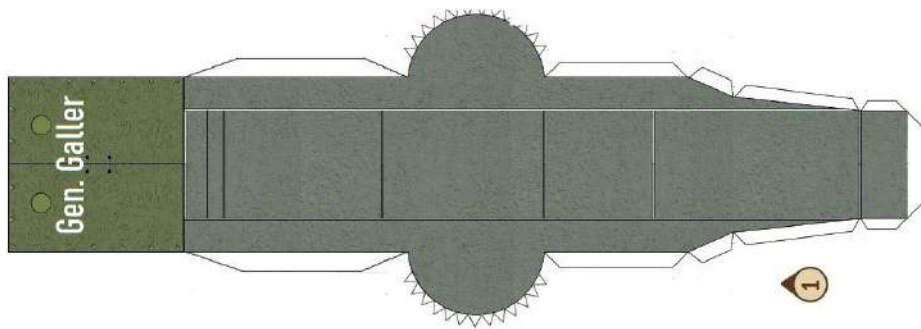
*Корпус панцирника
«Остін» М1914,
переставлений на шасі
1,5-тонної вантажівки
«Вайт». Дві такі
машини були захоплені
поляками під час боїв із
частинами РККА в
1919-1920 роках.*

*Панцирник «Остін»
М1914 польської армії
з ім'ям власним
«Генерал Галлер»,
1920-ті роки.*

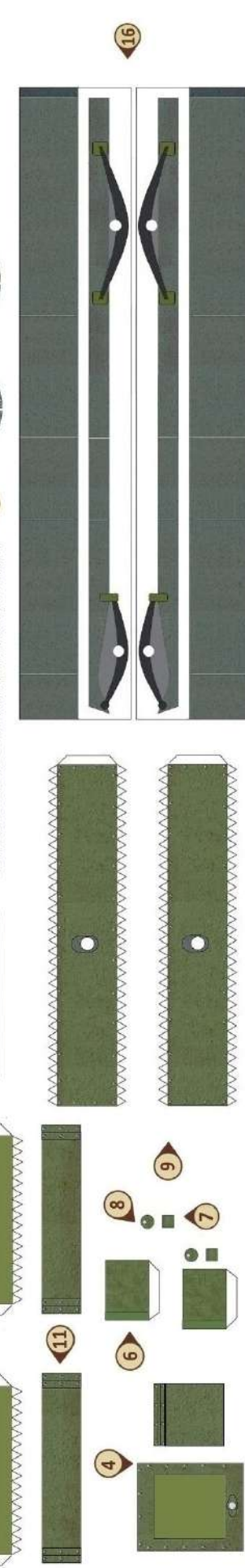
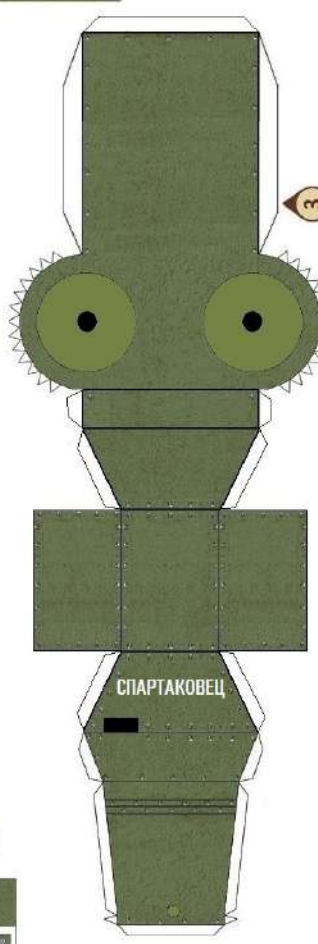
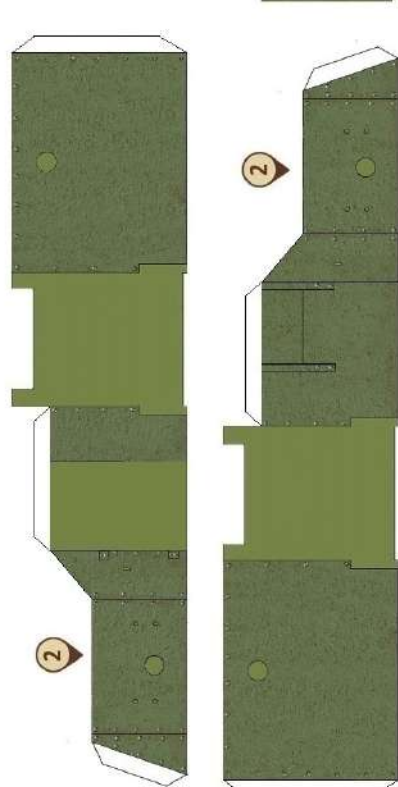
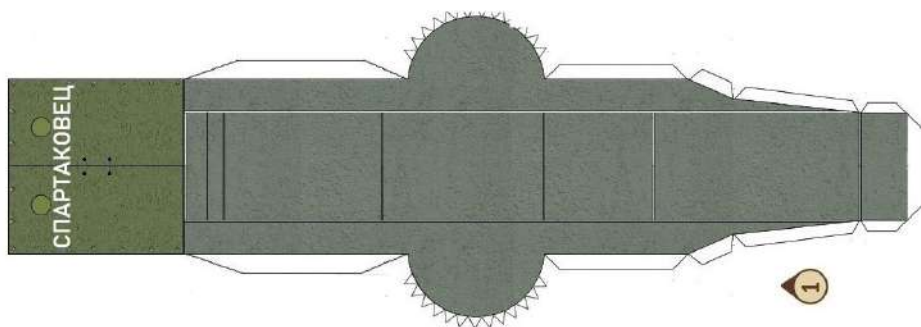

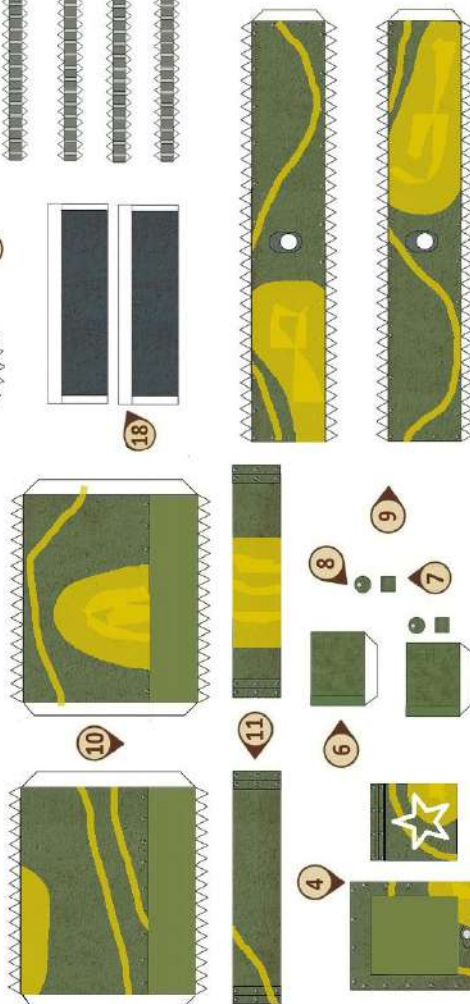
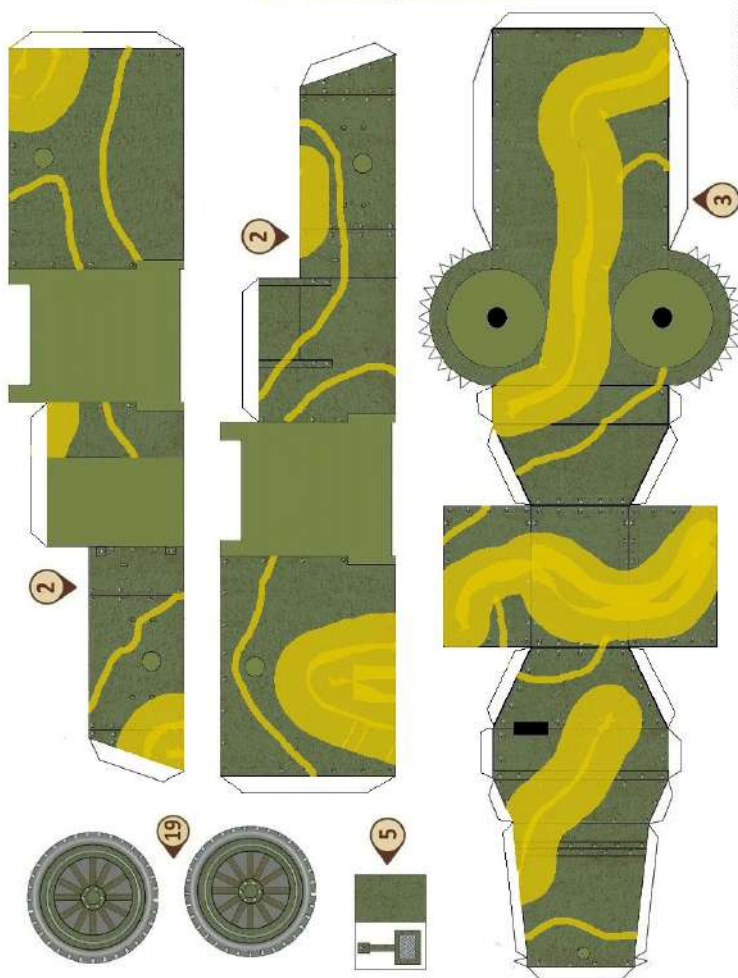
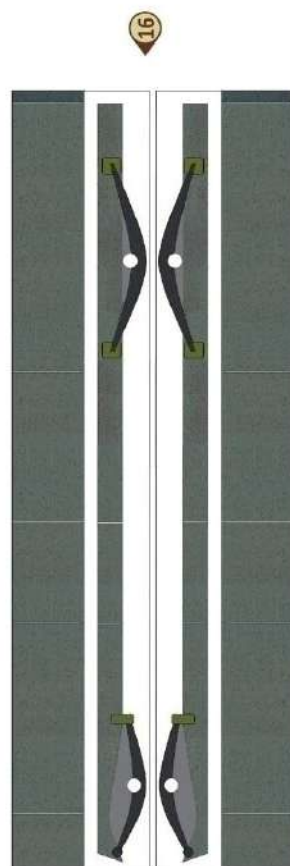
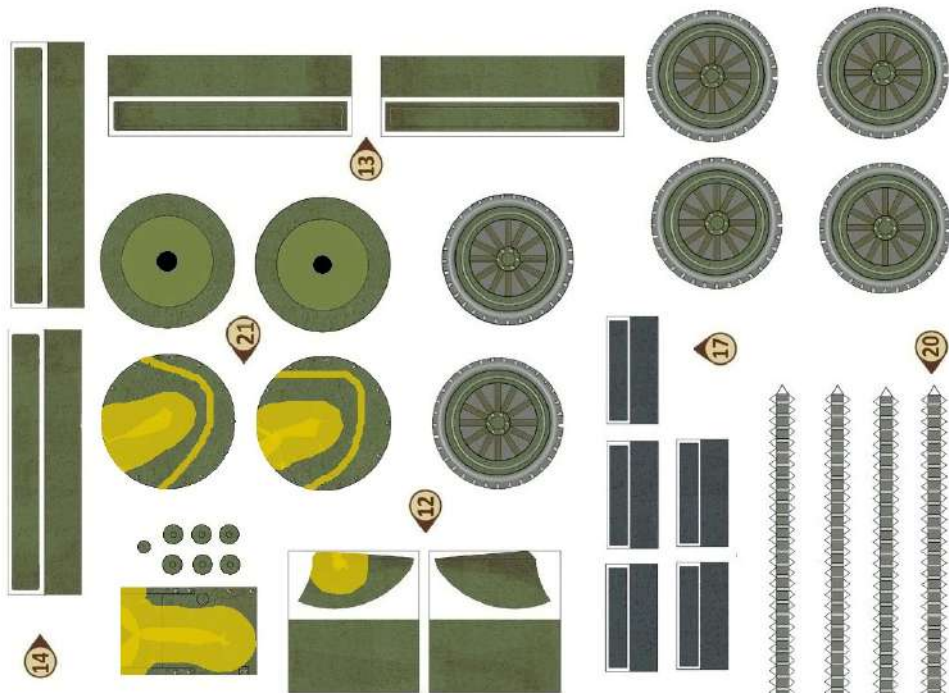
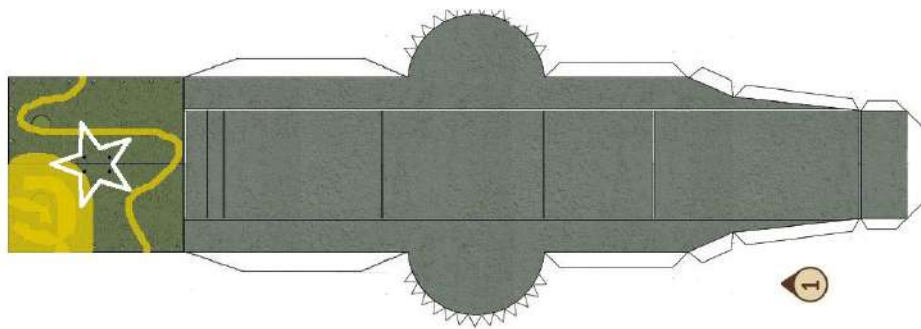

3. Остіни М1914 в інших арміях

Поодинокі панцирні авта Остін М1914 експлуатувалися в румунській армії, Чехословацькому легіоні та у Фрайкорах.

Румунській армії дісталися три «Остіни», з них дві машини – М1914 зі складу колишнього 22-го автокулеметного відділення російської армії. Передній панцирник називався «Гвардієць», він мав сильно перероблений бронекорпус власної конструкції.

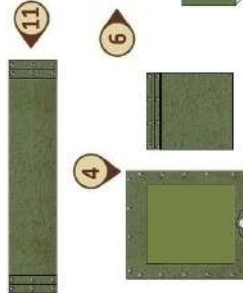
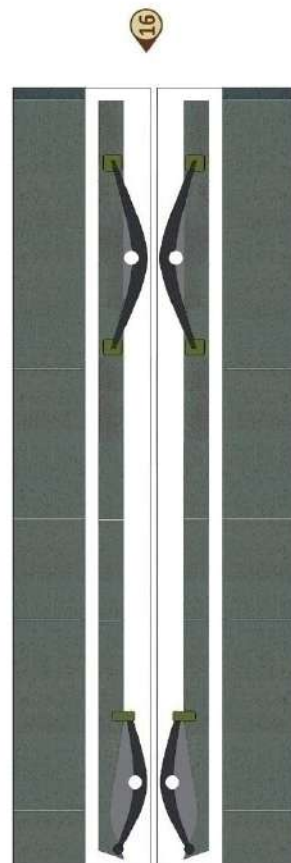
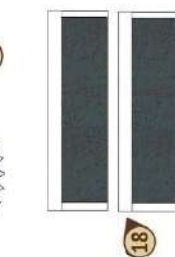
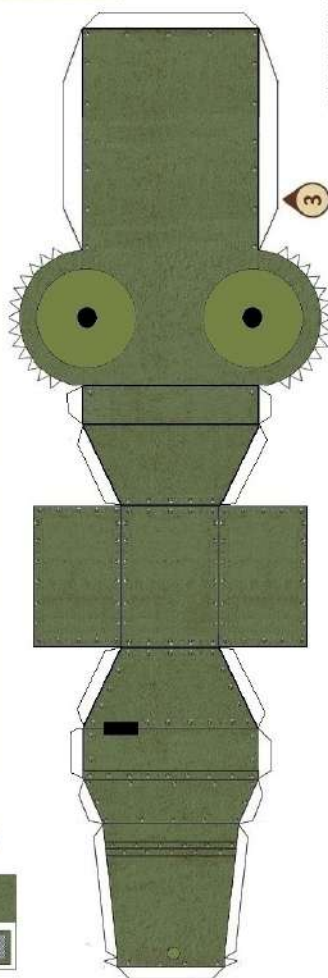
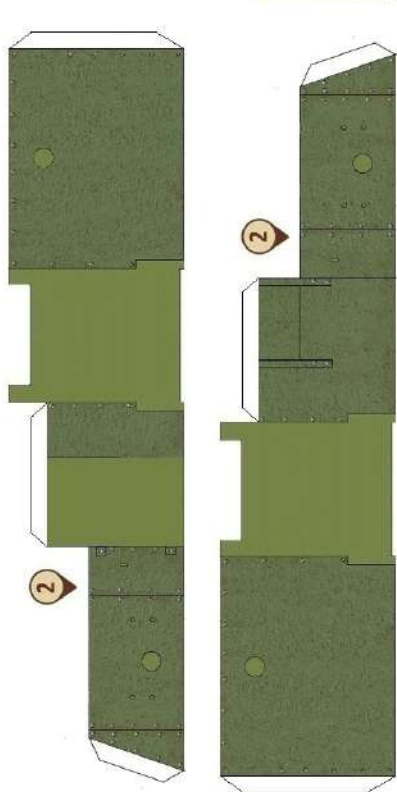
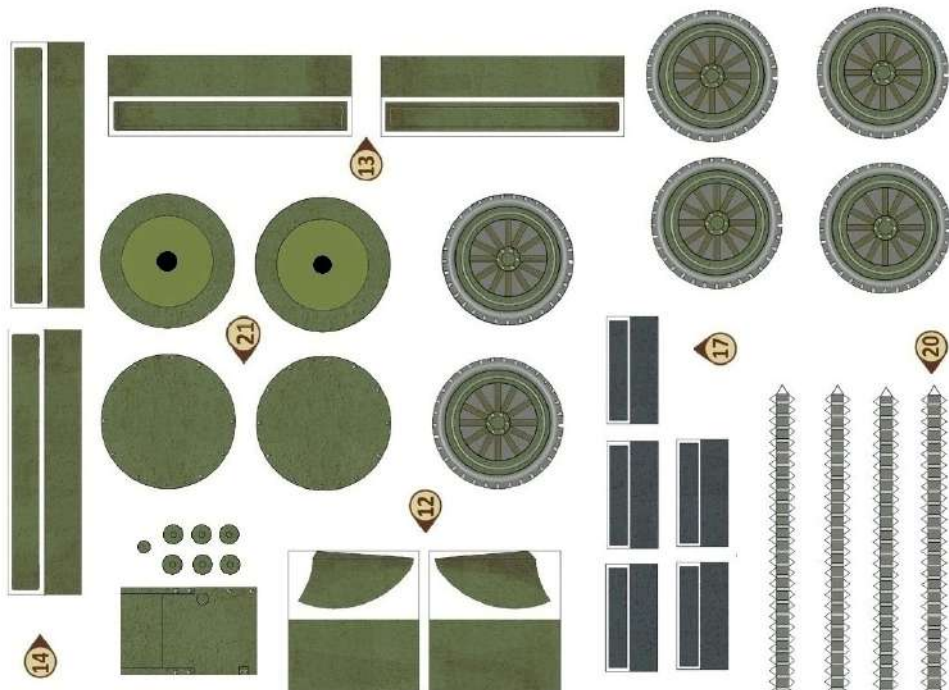
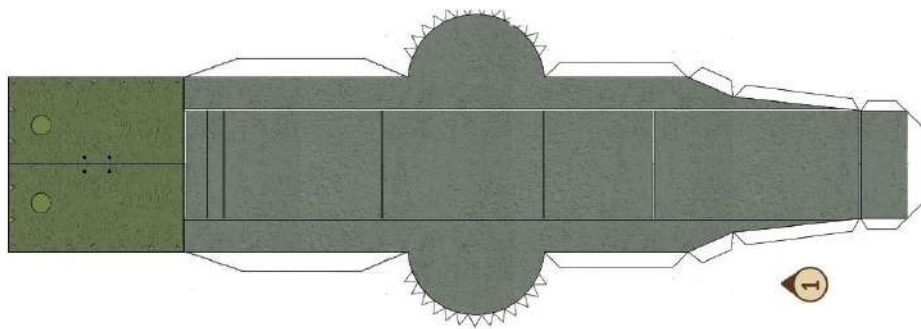
Німецький екіпаж у трофейного «Остіна» М1914 зі складу загону Кокатрф. Весна 1920р. Панцирник мав реєстраційний номер 02422 і власне ім'я «Лепі». Машина оснащена позаштатними колесами і озброєна кулеметами MG-08.

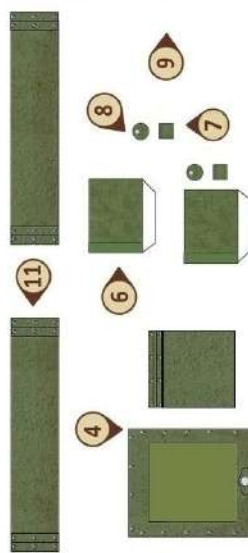
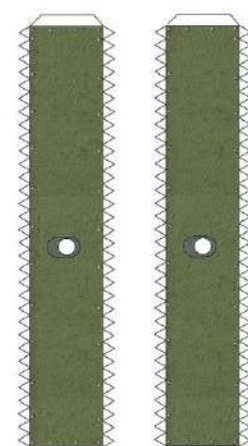
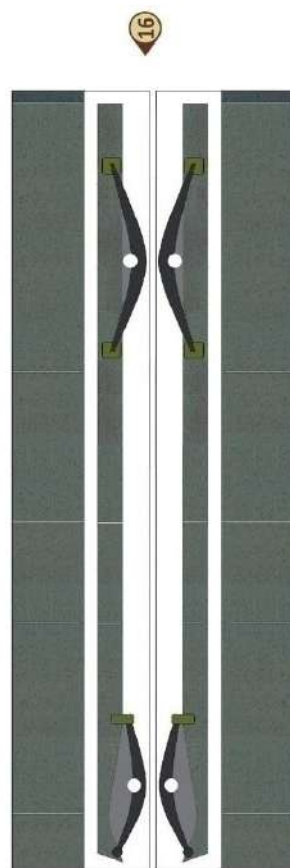
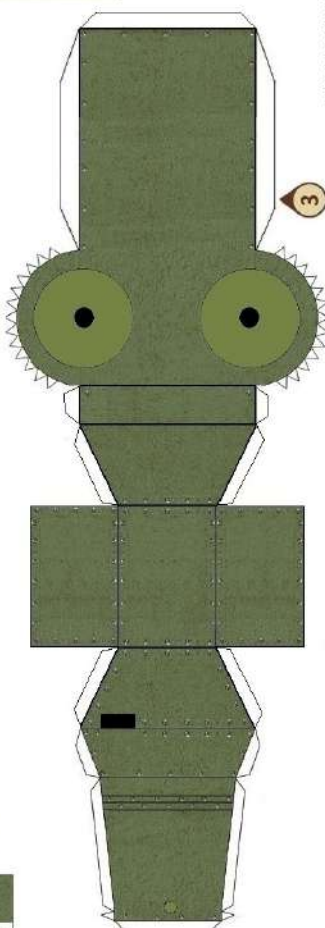
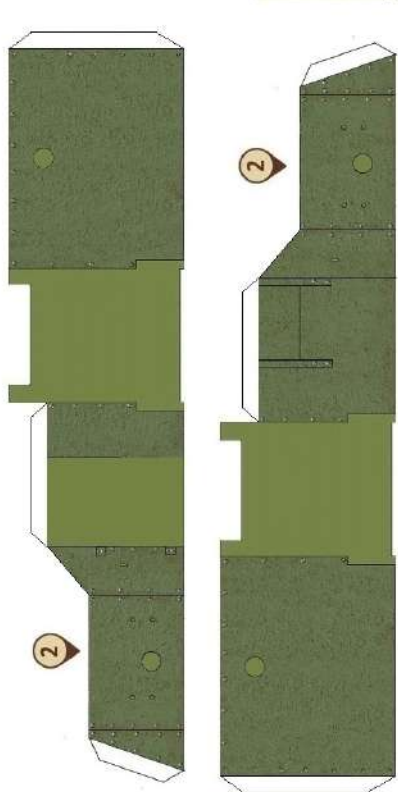
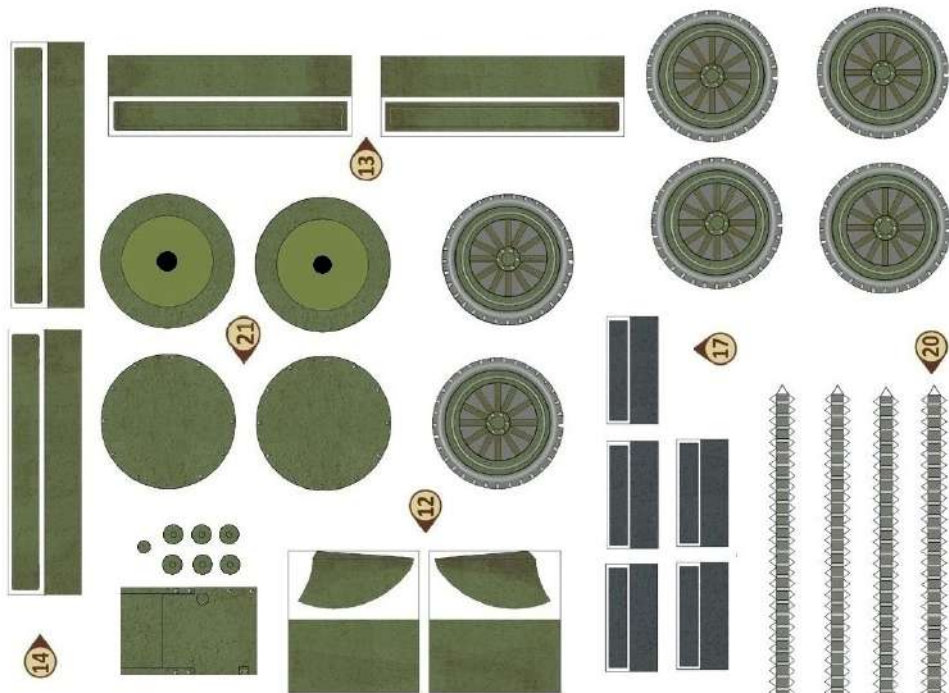
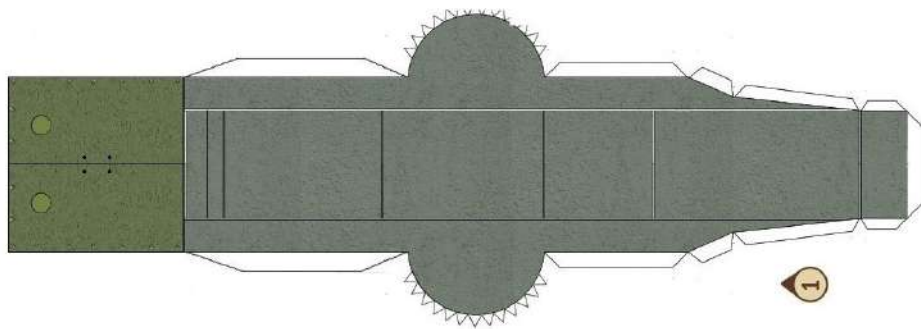

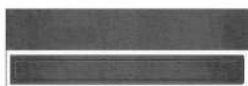
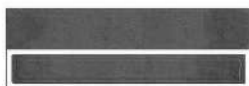
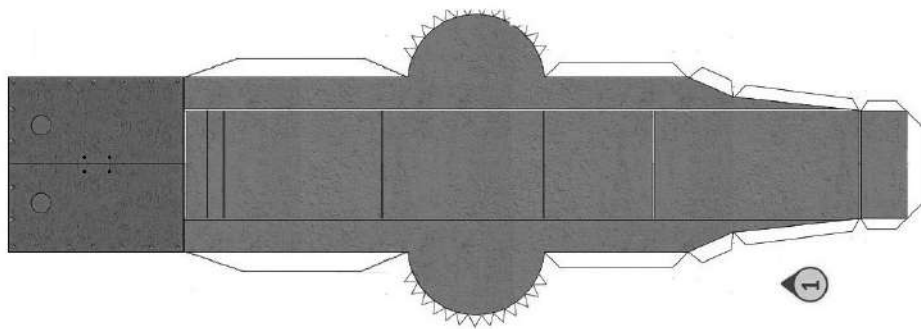
*Перероблений «Остін»
з однією баштою і
кулеметом у лобовому
листі корпусу. Авто
використовувалося
Чехословацьким
корпусом у боях 1919-
1920 рр.*

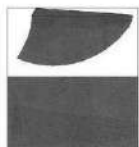

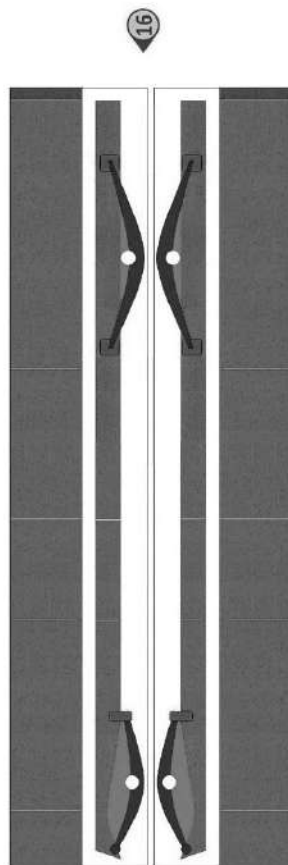
14

I-02422

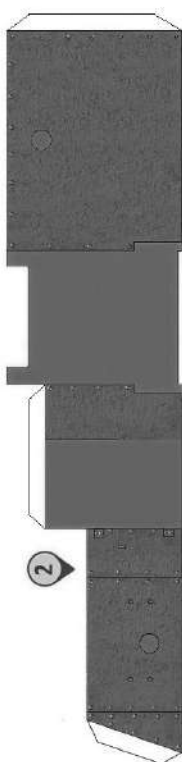

17

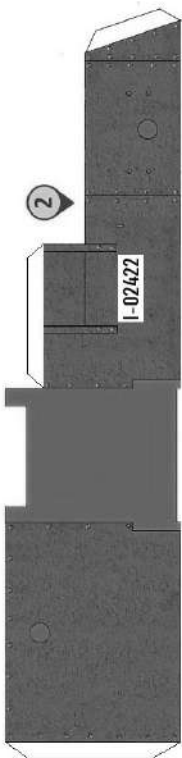
20

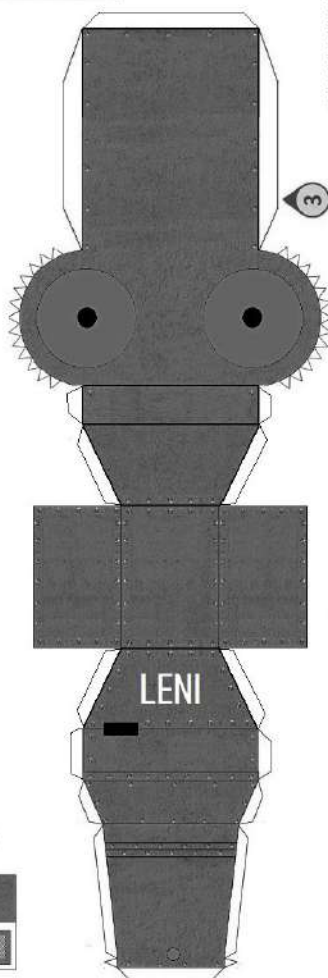
16

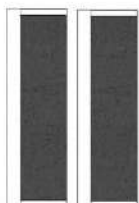
2

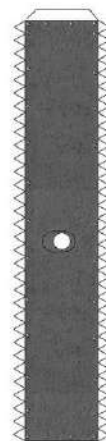
I-02422

3

18

2

19

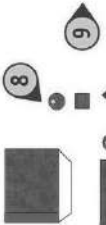
5

10

11

8

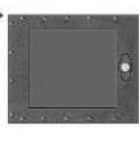
9

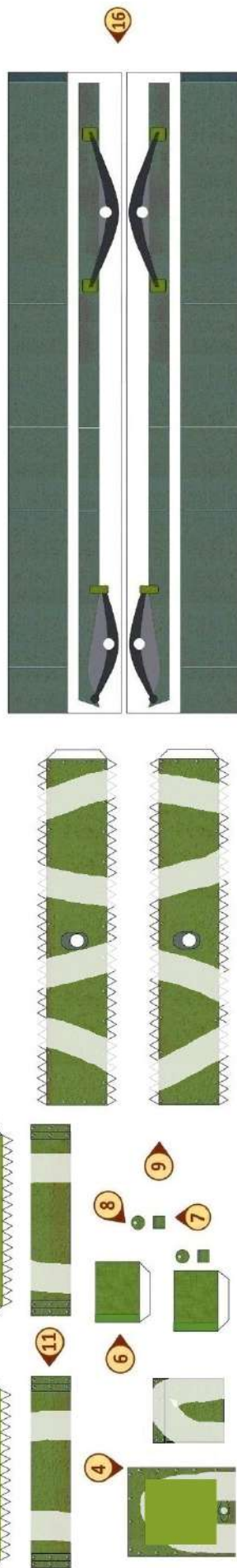
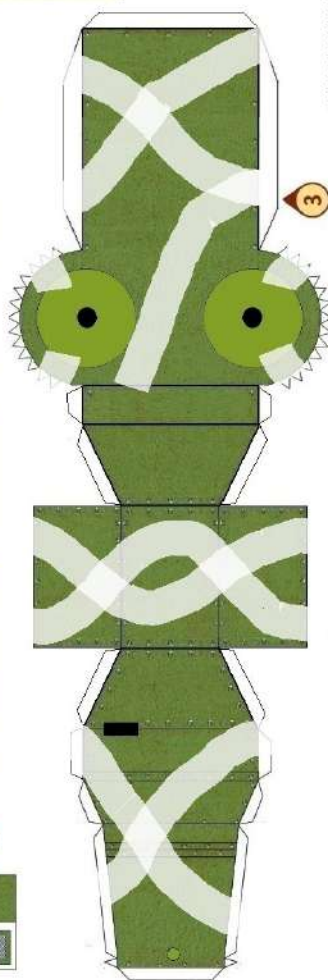
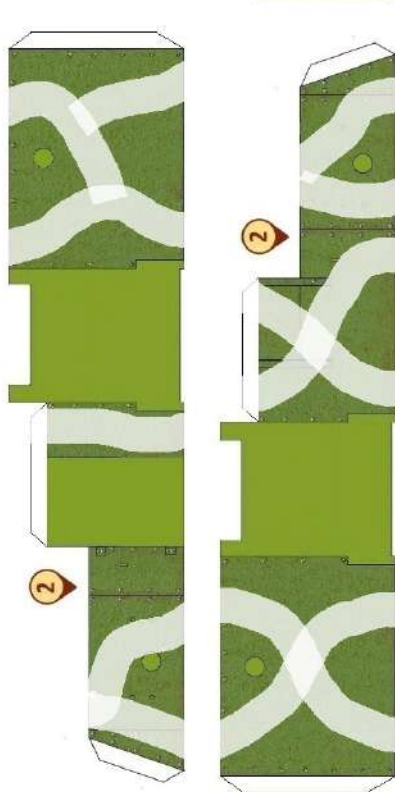
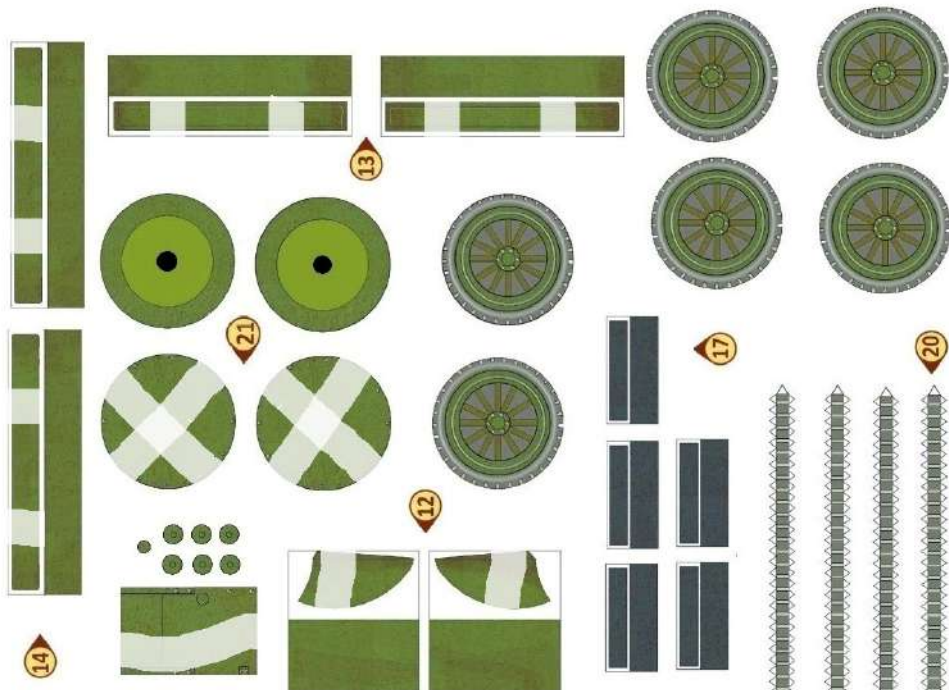
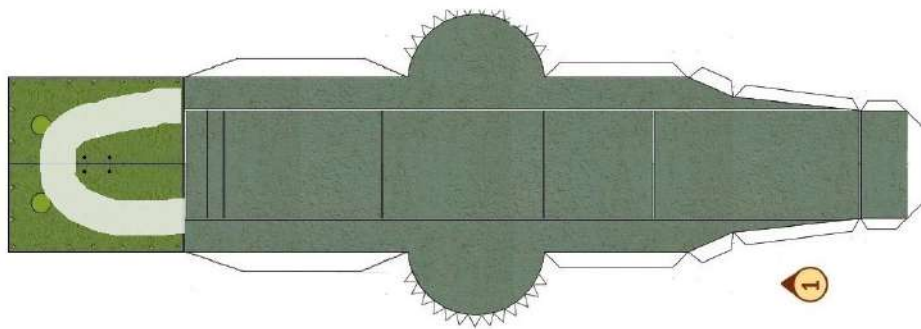
6

7

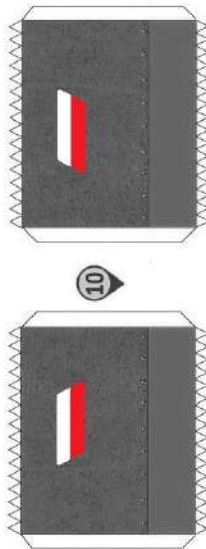
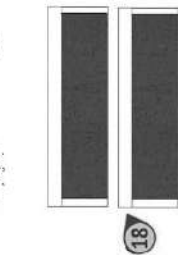
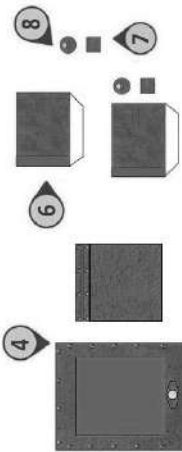
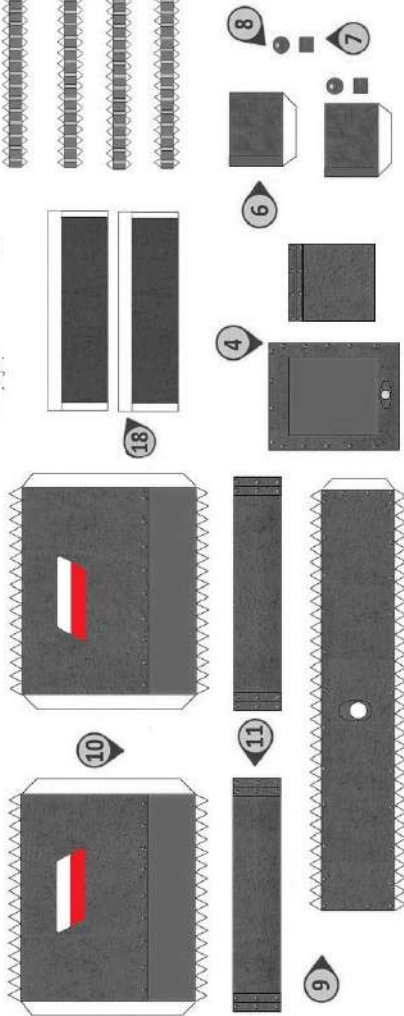
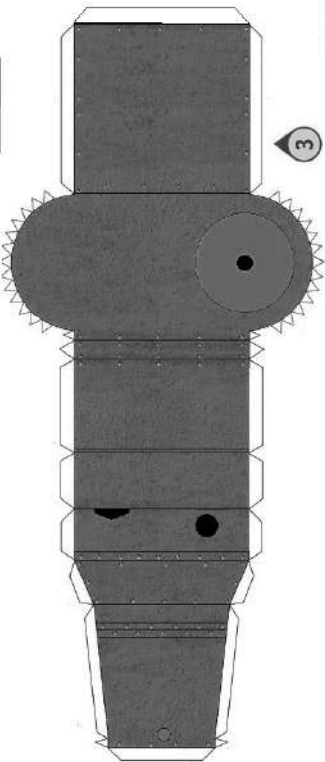
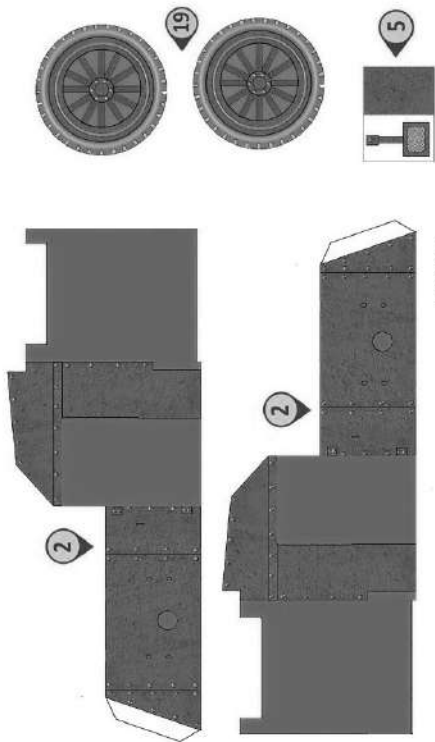
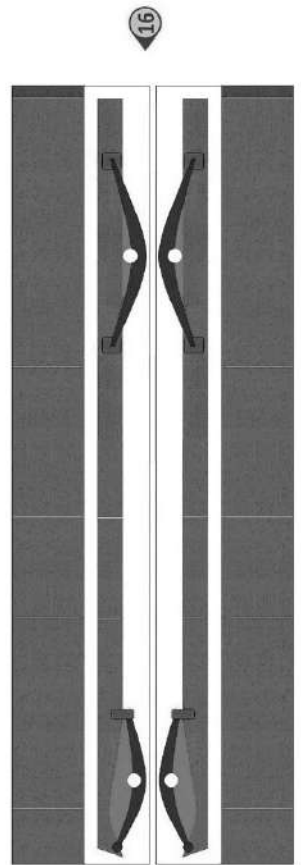
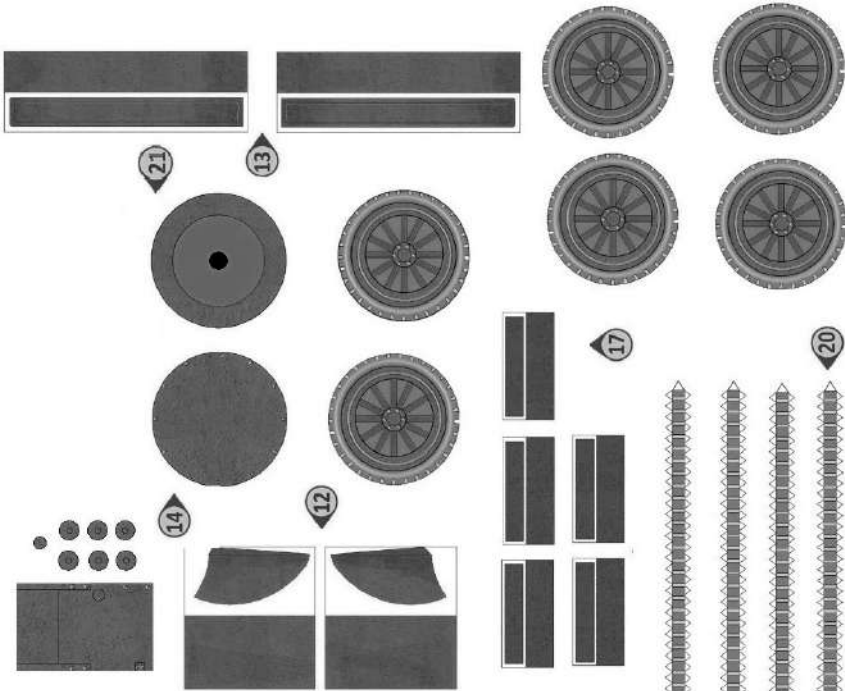
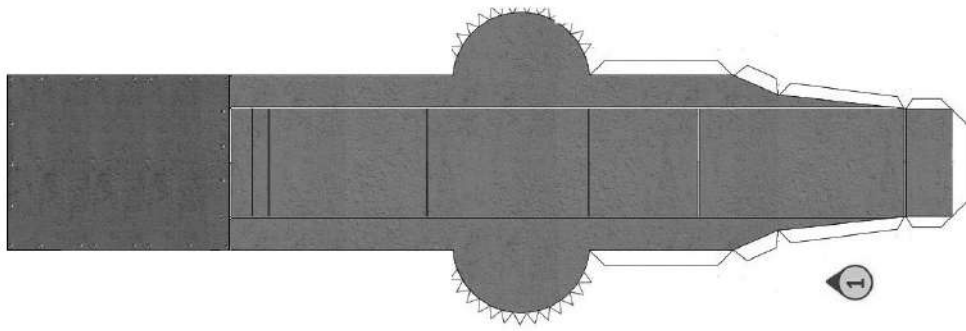
4

I-02422

Corporal

Випуск 3

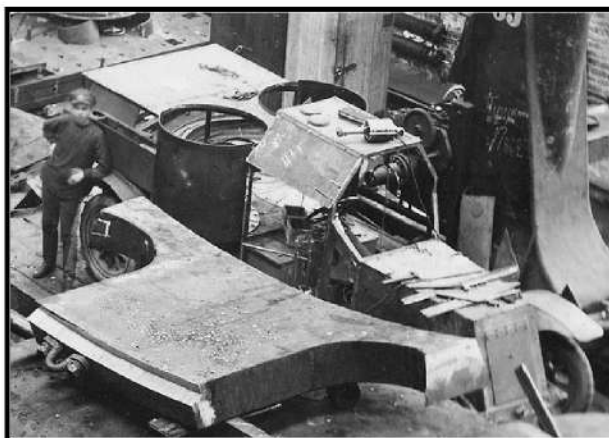
Designed by Лукашенко Станіслав

Масштаб 1:50

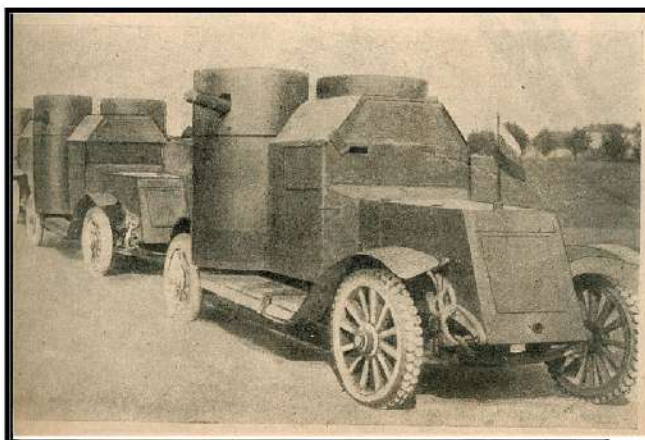
Не для продажу!
Not for sale!

До зброї!
Коротко про
совітсько-польську
війну.

Шлях до успіху.
Війна як рушій
технічного
прогресу.

Вимушений успіх.
Austin M1914 як
родоначальник
панцирних авт
«російської» схеми.

Далі буде...